

Sager at gøre, er det bedst at ende i en parlamentarisk Kommission. Fagfolk er altid snæversynede og altid begrænsede, og her, hvor der skal høres Fagfolk af den mest forskellige Art, vil hver trække til sin Side, det vil blive et rent Tovtrækkeri. Der er ganske simpelt ikke anden Udvej end at lade sund Sans og sund Fornuft være det afgørende. Saa kan man spørge, om då sund Sans og sund Fornuft skulde være særlig repræsenteret bl. a. i det danske Folketing. Da jeg ikke er Højremand, formoder jeg, det er Tilfældet, og det samme kommer vel sagtens ogsaa til at gælde det ærede Landsting. Jeg er altsaa tilbøjelig til at tro, at den højt-ærede Minister her har grebet rigtigt og ogsaa her truffet det rette ved at foreslaa, at Parlamentarikerne skal udgøre Fler-tallet, idet det vil være rigtigst, at de ogsaa faar Ansvar. Hvad angaar selve Kommissionens Sammensætning, gaar jeg ud fra, at den bliver saare alsidig. Jeg gaar ud fra, at ikke alene Vandbygningsteknikere faar Sæde deri, men ogsaa Landbrugsteknikere, og lad mig tillige sige Fiskeriteknikere. Vi skylder Sagens fuldkomne Løsning at faa Repræsentanter fra alle Sider. Endvidere antager jeg, at Kommissionens Mandat bliver, hvad jeg vil kalde, ubegrænset, at den kan kræve og bygge paa alle Oplysninger og foreslaa alle Løsninger, lige fra Lukning til permanent Aabning af Hvide Sande. Kun paa et Punkt er jeg noget betænkelig, nemlig med Hensyn til, om det er rigtigt, at Kommissionen skal have endt sit Arbejde med dette Aars Udgang.

Jeg maa have Lov til ganske kort at pege paa enkelte Opgaver, som vil komme til at foreligge for denne Kommission. For det første vil den komme til at beskæftige sig med Fiskeriet, og angaaende dette vil jeg gerne henvende et Par Ord til den ærede Ordfører for Venstre. I de forløbne Aar har jeg atter og atter maattet tage Afstand fra dem, der var enige med mig i mit Grundsyn paa denne Sag, naar de sagde, at Fiskeriet i Fjorden gik tilbage, thi man kunde intet vide om, hvorvidt det var det endelige Resultat. Det, som jeg hidtil har maattet fremføre mod dem, der stod mine Betragtninger nær, maa jeg i Dag vende mod den ærede Ordfører. Man

kan ikke bygge paa et enkelt Aars Udbytte af Fiskeriet, Fiskene er bestandig noget saa lunefuldt, at det er ganske umuligt at bygge det allermindest paa dette, og hvis den ærede Ordfører ikke vil tro mig, vil jeg bede ham henvende sig f. Eks. til Fiskeriinspektøren og spørge ham om hans Mening i dette Øjeblik. For øvrigt tillader jeg mig i Forbigaaende at gøre opmærksom paa, at Motiverne til Lovforslaget udtrykkeligt udtaler, at selv om Fiskeriet i Fremtiden skulde blive Ferskvandsfiskeri, kan man efter Erfaringerne andetsteds fra vente et meget indbringende Fiskeri. Jeg tør føje til, at efter Udtalelser til mig vil man ikke kunne vente, at der bliver stor Forskel paa Ferskvands- og Saltvandsfiskeriet i Fjorden.

Denne Undersøgelse vil naturligvis ikke kræve saa forfærdelig lang Tid, derimod vil det vel nok tage nogen Tid at komme til en virkelig fyldestgørende Vurdering af Landbrugets Interesser. Vi har hidtil behandlet dette Spørgsmaal summarisk, men skal der nu nedsættes en Kommission, mener jeg, den maa gaa saa at sige Omraade efter Omraade igennem, saaledes som det f. Eks. er gjort i Mentz' Erklæring af 1905; der vil man se, hvor uhyre Forskellen er, næsten fra Sogn til Sogn, ja indenfor Sognene fra Gaard til Gaard. Tænker man sig f. Eks. et Digeanlæg, vil der blive uhyre mange detaljerede Undersøgelser at foretage, thi hvad f. Eks. Højdeforholdene angaar, veksler disse fra Sogn til Sogn, ja næsten fra Gaard til Gaard; det bliver ogsaa en bekostelig Undersøgelse, og saa skal man maaske til syvende og sidst lave et Dige til hver Mand eller visse Generalzoner af Diger af een Kvalitet her og af en anden Kvalitet der.

Derimod tror jeg ikke, det vil kræve saa stort Arbejde at bestemme sig med Hensyn til Sluseanlæg. Jeg er personlig ikke tilbøjelig til at tro, at den Dag kan komme, da man siger: Vi maa have Magt over dette Vand og maa derfor skride til et Sluseanlæg. Paa dette Punkt tror jeg, Vandbygningsvæsenet staar allersikrest; for et Sluseanlæg vil der eventuelt kunne gøres Rede ret hurtigt.

Tilbage bliver en eneste Undersøgelse, som er af ret stor Værdi, og det er denne,